

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih : 16.10.2019
Sayı : 448

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye genelinde engellilere ayrımcılık artmakta; eğitim, sağlık, istihdam konusunda engelli bireyler sorunlar yaşamaktadır. Bu sorunlarının nedenlerinin tespit edilmesi ve gerekli tedbirlerin alınması amacıyla Anayasanın 98, İçtüzüğün 104 ve 105 inci maddeleri gereği Meclis Araştırması açılmasını arz ederim.05/10/2019

Prof. Dr. Sefer AYCAN

Kahramanmaraş Milletvekili

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
MEHMET C. FENKİOĞLU	MOLDAVYA	
Baki Samet Mersin		
Tamer Ömürçüoğlu	Trakya	
Hayati Arhan	İstanbul	
Ayşe Önel Eray	Adana	

.....Sayılı Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Emre Yılmaz	DİĞİR	
Mehmet Nurullah Sirek	BÜYÜK	
A. Muhittin Topdoğan	Gaziantep	
İbrahim Özyavuz	Sakarya	
Mustafa KALAYCI	Konya	
Abdurrahman BAKKAN	Antalya	
Muhammed KARU	ADANA	
Mehmet TAYANCI	Ağrı	
Senmet Akay	Gaziantep	
E. Semih YAKIN	İstanbul	
Ahmet ÖZTÜRK	SİVAS	
Hakan Korkmaz	İZMİR	
Mehmet Bülent Karataş	İstanbul	
ARZU EREN	İSTANBUL	
Cemal Getir	İstanbul	

GEREKÇE

Türkiye'de yaklaşık 9 milyon engelli olduğu belirtilmektedir. Her engelli birey, toplumda her birey kadar yer edinmeye çalışmaktadır.

İşitme, ortopedik, görme, zihinsel engelli gibi birçok engel biçimi bulunmakta olup engelli bireylerin engel gruplarına göre sorunları da farklılaşmaktadır. Devlet sosyal devlet ilkesi gereği gerekli kamu hizmetlerini sunmakla engelli bireylerin sorunlarını en aza indirmeye çalışmaktadır. Yardım etmeye dayalı bakış açısı yeterli olmamakta, engelli haklarının önemszenmesi gerekmektedir.

Türkiye'de 2005'te Engelliler Kanunu engellilerinin ulaşım sorunlarına birçok çözüm getirmiş, fakat yetersizlikler devam etmektedir. Yasada belirtildiği üzere 2015 yılına kadar; açık alanlar, toplu taşıma ve binaların engelliler için ulaşılabilir olması gerekmektedir. Fakat Türkiye'de 285.871 adet yaya yolunun (arter, cadde ve sokaklarda bulunan kaldırımlar) yüzde 81,40'ında rampa ve yüzde 96,08'inde ise hissedilebilir zemin uygulaması bulunmamaktadır. Türkiye'de 51 ilde hizmet veren 26.463 şehir içi ulaşım aracının yüzde 58,98 rampa ya da asansör bulunmamaktadır. Yüzde 73,08'inde sesli ikaz sistemi, yüzde 70,40'ında görsel ikaz sistemi bulunmamaktadır. 29.795 kamu binasının sadece yüzde 32,51'inde asansör, yüzde 24,68'inde uygun tuvalet ve yüzde 0,23'ünde indüksiyon döngü sistemi bulunmaktadır.

Engelli bireylerin sosyal yaşamda yer edinmesine olanak sağlayan eğitim alanındaki sorunlar da artmaktadır. Özel eğitim öğretmeni sayısı az olmakla birlikte diğer öğretmenlerin engelli bireylerle iletişimi iyi olmamaktadır. Türkiye'de kamuda engelli; memurda yüzde 3, işçiler için kamuda yüzde 4, özel sektörde yüzde 3 engelli çalıştırma zorunluluğu vardır. Fakat hala kamu ve özel sektörde kontenjan açığı bulunmaktadır. Bu durum engelli istihdamının olması gerekenden de az olduğunu göstermektedir.

En önemli sorunlarından biri olan sağlık hizmetlerinde ise engelli bireylerin rehabilitasyon hizmetleri, yardımcı cihaz, tıbbi sarf malzemesi vb. hayati öneme sahip ihtiyaçlarının büyük bölümü devlet tarafından karşılanmamakta ya da yeterli olmamaktadır. Gerekli fizik tedavi ve rehabilitasyon hastanesi, ruh ve sinir hastalıkları hastanesi ve Toplum Ruh Sağlığı Merkezine olan talep artmaktadır.

Tüm bu sorunları yanı sıra evde bakım aylığı ve engelli maaşı bağlanma koşulları, evde yaşayan diğer kişilerin durumları ile ilişkilendirilerek zorlaştırılmaktadır.

Dolayısıyla engelli bireylerin sorunları, bu sorunlarının nedenlerinin tespit edilmesi ve gerekli tedbirlerin alınması amacıyla Anayasanın 98, İçtüzüğün 104 ve 105 inci maddeleri gereği Meclis Araştırması açılması uygun olacaktır.